

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 996

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 decembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.128. — Decret privind acreditarea unui ambasador	2		
1.129. — Decret privind acreditarea unui ambasador	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 587 din 13 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, precum și ale art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014	3–6	2.833. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune a unui titlu de stat emis în vederea despăgubirii unei persoane fizice care a constituit depozit la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme	8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
884. — Hotărâre privind aprobarea limitelor anuale, aferente anilor 2017—2019, pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale	6	3.958. — Ordin al ministrului culturii pentru acreditarea Muzeului Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine de la Dunărea de Jos din Galați, județul Galați	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.225. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului Natura 2000 ROSCI0094 Izvoarele sulfuroase submarine de la Mangalia	7	4.304/C. — Ordin al ministrului justiției privind acordarea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri	9–10
		4.305/C. — Ordin al ministrului justiției privind acordarea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri	10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 26 din 10 octombrie 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Radu Octavian Dobre, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica India, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Maldivelor și în Republica Populară Bangladesh, cu reședința la New Delhi.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 9 decembrie 2016.
Nr. 1.128.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Daniela Brîndușa Băzăvan, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Regatul Maroc, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Islamică Mauritania, cu reședința la Rabat.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 9 decembrie 2016.
Nr. 1.129.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 587**

din 13 septembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, precum și ale art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, precum și ale art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, excepție ridicată de Societatea Opti Media — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.584/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.362D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, avocat Ioan Adrian Vilău, cu împuternicire avocațială aflată la dosar, iar pentru partea Consiliul Concurenței răspunde consilier juridic Magdalena Brandibur, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.588D/2015, având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Starcom Mediavest Group — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.540/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, avocat Ioan Adrian Vilău, cu împuternicire avocațială aflată la dosar, iar pentru partea Consiliul Concurenței răspunde consilier juridic Magdalena Brandibur, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantii părților și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.588D/2015 la Dosarul nr. 1.362D/2015, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarelor excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, cât privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă, arată, în esență, că reglementarea atribuțiilor Consiliului Concurenței are caracter organic, iar prima dintre aceste atribuții prevăzută de

legiutor este aceea de a efectua investigații. De asemenea, susține că legiutorul a rezervat domeniului legii organice toate normele conținute în Legea concurenței nr. 21/1996 care reglementează, printre altele, modalitatea de realizare a investigațiilor de către autoritatea administrativ autonomă. Ca atare, consideră că dispozițiile legale criticate au caracter de norme juridice organice, deoarece se referă la exercitarea atribuțiilor Consiliului Concurenței, respectiv la cea de efectuare a investigațiilor într-o anumită etapă și nu puteau fi modificate printr-o ordonanță simplă. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, reprezentantul autoarelor excepției apreciază, în esență, că prin înlăturarea dreptului de a ataca, în mod direct și imediat, ordinul președintelui Consiliului Concurenței la instanța de contencios administrativ se încalcă accesul liber la justiție și este afectat dreptul la apărare al unei întreprinderi. Depune concluzii scrise în acest sens.

7. Reprezentantul Consiliului Concurenței solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât criticile de neconstituționalitate invocate în prezenta cauză nu sunt diferite față de cele avute în vedere de Curtea Constituțională la pronunțarea Deciziei nr. 568 din 15 septembrie 2015 și Deciziei nr. 835 din 8 decembrie 2015, prin care instanța de control constituțional a reținut că modificările aduse Legii concurenței nr. 21/1996, prin art. III din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, nu încalcă prevederile art. 115 alin. (1) și ale art. 117 alin. (3) din Constituție și nu îngădesc accesul la justiție al întreprinderilor care se consideră vătămate prin decizia adoptată de Plenul Consiliului Concurenței. Depune concluzii scrise.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierile din 29 iunie 2015 și 17 septembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 7.584/2/2014 și nr. 7.540/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, precum și ale art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014.** Excepția a fost ridicată de Societatea Opti Media — S.R.L. din București și Societatea Starcom Mediavest Group — S.R.L. din București, cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect anularea unor acte administrative emise de Consiliul Concurenței.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate nu respectă cerințele referitoare la modificarea unei legi organice, pe de o parte, și, pe de altă parte, încalcă drepturile

fundamentale referitoare la liberul acces la justiție și dreptul la apărare. Chiar dacă, la acest moment, ca urmare a adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din data de 6 martie 2015, dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate nu mai sunt în vigoare în forma criticată, prin prisma celor reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, ele pot fi suspuse analizei Curții.

11. În continuare, autoarele excepției apreciază că o consecință a regimului constituțional al Legii nr. 21/1996 este aceea că inclusiv articolele din această lege care nu vizează, în mod direct, aspecte referitoare la înființarea autorității administrative, au fost adoptate cu votul majorității membrilor fiecărei Camere, fiind supuse exigențelor de adoptare a unei legi organice. Însă Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 este o ordonanță simplă, adoptată în baza unei legi speciale de abilitare, care, prin art. III pct. 5 și 6, modifică alin. (2) și (4) și abrogă alin. (5) ale art. 43 din Legea nr. 21/1996, care este o lege organică. Ca atare, susțin că modificarea Legii nr. 21/1996, prin Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, este contrară prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (1) și art. 117 alin. (3).

12. Când privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, autoarele excepției consideră că, prin înlăturarea dreptului de a ataca ordinul în mod direct la instanța de contencios administrativ, imediat după momentul emiterii acestuia, este afectat dreptul de acces liber la justiție. Prin urmare, amânarea momentului la care ordinul prin care se refuză accesul la documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul de investigație poate fi contestat la instanță și abrogarea alin. 5 al art. 43 din Legea nr. 21/1996, are drept consecință adoptarea deciziei finale de către Consiliul Concurenței, înainte ca o instanță judecătorească să se pronunțe definitiv în privința legalității ordinului, ceea ce reprezintă o gravă afectare a dreptului la apărare al întreprinderii, drept garantat prin art. 24 din Legea fundamentală. Totodată, autoarele excepției susțin că, în vederea respectării dreptului la apărare și al accesului liber la justiție, este esențial ca actul administrativ, respectiv ordinul prin care se refuză accesul la documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul de investigație, să fie supus controlului de legalitate, efectuat de instanța competentă, înainte de formularea apărărilor, desfășurarea audierilor și, respectiv, emiteria deciziei finale de către Plenul Consiliului Concurenței. Ca atare, autoarele excepției arată că doar în acest mod se poate vorbi de asigurarea unui echilibru just între interesul public, promovat prin acțiunile și intervenția autorității de concurență, și interesul privat al întreprinderilor investigate, de a-și formula complet și efectiv apărarea față de faptele ilegale care le sunt imputate, prin raportul de investigație.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât modificările aduse Legii concurenței nr. 21/1996, prin Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, nu se circumscriu domeniului de reglementare al legilor organice. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, arată că dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să îngreuească în vreun fel prerogativele recunoscute de lege părților în scopul garantării dreptului la apărare și nu afectează dreptul de acces la justiție în substanța sa, ci reglementează o modalitate de exercitare a acestuia.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul**, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 1.362D/2015, consideră că „revine instanței de contencios constituțional a aprecia asupra conformității dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 cu prevederilor constituționale invocate”. De asemenea, în Dosarul nr. 1.588D/2015, apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse și susținerile reprezentanților părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 august 2014, precum și ale art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, cu următorul cuprins:

„Art. III

Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014, se modifică și se completează după cum urmează: [...]

5. La articolul 43, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«(2) Președintele Consiliului Concurenței va permite părților în cauză consultarea dosarului și obținerea, în format electronic, de copii și/sau extrase ale actelor procedurii de investigație. [...]

(4) Documentele, datele și informațiile din dosarul cauzei care sunt confidențiale nu sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii și/sau extrase decât prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, ce poate fi atacat numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația.»

6. La articolul 43, alineatul (5) se abrogă.»

19. Curtea observă că art. 43 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, ulterior modificării prin Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, a fost modificat prin art. 50 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din data de 6 martie 2015, în sensul că: „*Documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul cauzei sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii și/sau extrase doar prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, ce poate fi atacat numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația, prin aceeași cerere de chemare în judecată.*” Ulterior, Legea nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din

22 mai 2015, modifică din nou dispozițiile art. 43 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, însă cu o formulare similară celei din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, reiterând soluția legislativă.

20. Curtea, având în vedere cele reținute în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, urmează a se pronunța asupra art. 43 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, în redactarea primită prin Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, întrucât aceste dispoziții continuă să își producă efecte juridice în cauzele deduse judecării.

21. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 115 alin. (1) privind delegarea legislativă și ale art. 117 alin. (3) potrivit cărora autorități administrative autonome se pot înființa prin lege organică.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, din perspectiva unor critici asemănătoare, prin Decizia nr. 568 din 15 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 12 noiembrie 2015, și Decizia nr. 835 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2016, s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

23. Astfel, cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, raportate la art. 115 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 a fost adoptată în baza art. 1 pct. I.16 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 14 iulie 2014, lege care a permis Guvernului să adopte ordonanțe pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, și a altor acte în domeniul protecției concurenței.

24. De asemenea, examinând formula de atestare a legalității adoptării actului normativ, astfel cum aceasta apare cu ocazia primei publicări a Legii concurenței nr. 21/1996 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996, Curtea a constatat faptul că aceasta a fost adoptată ca o lege organică. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că este posibil ca o lege organică să cuprindă, din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca aceste norme să capete natură de lege organică, întrucât altfel s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 548 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 2 iulie 2008, și Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009). De aceea, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. În consecință, criteriul material este cel definitoriu pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice (a se vedea și Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994, Decizia nr. 88 din 2 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 3 iunie 1998, și Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015).

25. Curtea a reținut că reglementarea statutului Consiliului Concurenței se realizează prin norme de natura legii organice, dar procedurile din fața sa, vizate de obiectul excepției de

neconstituționalitate, sunt stabilite prin norme de natura legii ordinare, fapt ce a permis Guvernului ca în baza unei legi de abilitare (Legea nr. 119/2014) să le modifice prin intermediul prevederilor legale criticate din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014. Ca atare, Curtea nu a putut reține critica referitoare la încălcarea art. 108 alin. (3), art. 115 alin. (1) și art. 117 alin. (3) din Constituție.

26. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, în ceea ce privește opțiunea legiuitorului de a reglementa atacarea odată cu fondul a unui act emis de președintele Consiliului Concurenței, prin Decizia nr. 1.488 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 18 ianuarie 2012, Curtea a reținut că dispozițiile art. 47¹ alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 16 august 2005, potrivit cărora „*Ordinul privind declanșarea unei investigații, prevăzută de lege, se poate ataca numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația*”, prevedeau în mod evident tocmai dreptul întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi — persoane fizice sau juridice — și a autorităților și instituțiilor administrației publice, în măsura în care acestea se încadrau în art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996, de a se adresa instanței de judecată. Totodată, Curtea a constatat că în toate cazurile, decizia adoptată de Consiliul Concurenței, prin care se finalizează investigația, putea fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă. Cu același prilej, potrivit dispozițiilor de lege criticate, persoana interesată putea ataca și ordinul privind declanșarea investigației. Faptul că persoana interesată nu putea ataca separat acest ordin nu era de natură a aduce atingere prevederilor constituționale invocate, ci, în soluționarea cererii, instanța de contencios administrativ era competentă, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, să se pronunțe și asupra legalității ordinului care a stat la baza emiterii actului supus judecării. Cele reținute de instanța de contencios constituțional prin decizia menționată se aplică *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, reglementarea atacării odată cu fondul sau separat de fond fiind la latitudinea legiuitorului, acesta putând alege aplicarea uneia sau a alteia din cele două soluții legislative care sunt, deopotrivă, constituționale în ipoteza dată. Prin urmare, Curtea nu a reținut încălcarea art. 16, 21, 24 și 52 din Constituție.

27. De asemenea, Curtea a observat că, prin Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în cauza C-411/04 *P Salzgitte Mannesmann GmbH*, paragraful 43, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat asupra accesului la informații confidențiale, în materia concurenței, statuând că administrarea probelor în cauzele de drept unional al concurenței este caracterizată prin faptul că înscrisurile examinate conțin adesea secrete de afaceri sau alte informații care nu pot fi divulgate sau nu pot fi divulgate decât cu condiția respectării unor restricții importante. Aceeași instanță a mai statuat că, ținând seama de natura intereselor protejate în cadrul controlului unei operațiuni de concentrare, publicarea informațiilor sensibile referitoare la activitățile economice ale întreprinderilor implicate poate aduce atingere intereselor lor comerciale, independent de existența unei proceduri de control în curs. În plus, perspectiva unei astfel de publicări după închiderea procedurii de control ar risca să dăuneze disponibilității întreprinderilor de a colabora atunci când o astfel de procedură este pendinte (Hotărârea din 28 iunie 2012, pronunțată în cauza C-404/10 *P, Éditions Odile Jacob SAS*, paragraful 124). Ca atare, Curtea a reținut că rațiuni de aceeași natură au stat la baza modificărilor aduse de legiuitor, prin dispozițiile legale criticate, care a ținut cont de materia specifică a dreptului concurenței.

28. Neexistând elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi, în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, din perspectiva criticilor de neconstituționalitate extrinsecă, și cu majoritate de voturi, din perspectiva criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Opti Media — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 7.584/2/2014, și de Societatea Starcom Mediavest Group — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 7.540/2/2014 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, precum și ale art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea limitelor anuale, aferente anilor 2017—2019,
pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate
și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate
de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 63 alin. (10) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pentru încadrarea în nivelul anual al deficitului bugetului general consolidat, limitele anuale privind finanțările rambursabile care pot fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, reprezentând datorie publică locală, sunt în sumă de 1.200 milioane lei pentru fiecare dintre anii 2017, 2018 și 2019.

Art. 2. — Pentru încadrarea în nivelul anual al deficitului bugetului general consolidat, limitele anuale privind tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale sunt în sumă de 1.200 milioane lei pentru fiecare dintre anii 2017, 2018 și 2019.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu

București, 29 noiembrie 2016.
Nr. 884.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului Natura 2000 ROSCI0094 Izvoarele sulfuroase submarine de la Mangalia

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 110.941/AC din 28 iunie 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 14.807RP din 18 martie 2016, emisă de către Agenția pentru Protecția Mediului Constanța în urma derulării procedurii SEA, avizele Ministerului Culturii nr. 2.352 din 19 aprilie 2016 și 3.570 din 9 iunie 2016, adresele Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 88.107/108.283/319.750 din 11 februarie 2016 și nr. 91.267 din 10 iunie 2016, adresele Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 24.539 din 7 martie 2016 și nr. 56.510 din 16 iunie 2016 și adresele Direcției generale păduri nr. 27.415/E.S. din 8 februarie 2016 și nr. 27.559/E.S. din 3 iunie 2016,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 ROSCI0094 Izvoarele sulfuroase submarine de la Mangalia, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul sitului Natura 2000 ROSCI0094 Izvoarele sulfuroase submarine de la Mangalia, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Viorel Traian Lascu,
secretar de stat

București, 30 iunie 2016.

Nr. 1.225.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 996 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind prospectul de emisiune a unui titlu de stat emis în vederea despăgubirii unei persoane fizice care a constituit depozit la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme**

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Legii nr. 9/2014 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme;

— Hotărârii Guvernului nr. 392/2014 privind aprobarea elementelor tehnice și modalitatea de stabilire a despăgubirilor pentru persoanele fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, precum și pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești;

— Hotărârii Guvernului nr. 878/2016 pentru completarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 392/2014 privind aprobarea elementelor tehnice și modalitatea de stabilire a despăgubirilor pentru persoanele fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, precum și pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești;

— Convenției nr. 549.839/RU828 din 5 decembrie 2016 încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și C.E.C. BANK — S.A.,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea despăgubirii unei persoane fizice care a constituit depozit la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, se aprobă prospectul de emisiune a unui titlu de stat: seria 2016CEC, emis pe numele C.E.C. BANK — S.A., în valoare totală de

20.088,92 lei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 8 decembrie 2016.
Nr. 2.833.

ANEXĂ

**PROSPECT DE EMISIUNE A TITLULUI DE STAT
seria 2016CEC**

1. În vederea despăgubirii unei persoane fizice care a constituit depozit la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, Ministerul Finanțelor Publice va lansa o emisiune a unui titlu de stat pe numele C.E.C. BANK — S.A., care se identifică prin seria 2016CEC.

2. Titlul de stat este denominat în lei, este nepurtător de dobândă, nenegociabil și are scadența în data de 13 ianuarie 2017.

3. Data emisiunii este 13 decembrie 2016.

4. Valoarea totală a emisiunii titlului de stat este 20.088,92 lei.

5. Emisiunea reprezintă despăgubirea rezultată din hotărârea judecătorească executorie.

6. Valoarea nominală este egală cu valoarea despăgubirii, așa cum este prevăzută în hotărârea judecătorească executorie, pe numele deponentului.

7. Răscumpărarea titlului de stat se efectuează la data scadenței, respectiv la data de 13 ianuarie 2017, prin creditarea contului C.E.C. BANK — S.A. cu suma reprezentând valoarea totală a emisiunii.

8. Titlul de stat se emite în formă dematerializată.

9. Plata la scadență a valorii totale a titlului de stat se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin ordin de plată pe numele C.E.C. BANK — S.A. Centrala, CUI 361897, cod IBAN RO38CECEB00003RON0000001.

10. Dacă data la care trebuie efectuată plata aferentă serviciului datoriei publice este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata va fi efectuată în prima zi lucrătoare după data scadenței plății, dacă în acordul/contractul/convenția de împrumut sau în prospectul de emisiune pentru titlurile de stat nu se prevede altfel, fără obligarea la dobânzi penalizatoare.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**pentru acreditarea Muzeului Istoriei, Culturii și Spiritualității
Creștine de la Dunărea de Jos din Galați, județul Galați**

În baza Hotărârii Biroului Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 5.990 din 14 noiembrie 2016,

în conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul Ministrului Culturii și Cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea nr. 311/2003 a muzeelor și colecțiilor publice, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează Muzeul Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine de la Dunărea de Jos, cu sediul în localitatea Galați, județul Galați.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,

Ramona Bogdana Crețu,

București, 21 noiembrie 2016.

Nr. 3.958.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**privind acordarea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor funcționari publici
cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri**

În temeiul prevederilor art. 2 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, ale art. 1, art. 4 alin. (1) lit. c) și art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, cu modificările ulterioare, precum și ale Ordinului ministrului justiției nr. 2.980/C/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile în care se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* funcționarilor publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, maiștri militari și subofițeri din Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate acesteia,

în conformitate cu prevederile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 Decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile penitenciare subordonate vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

p. Ministrul justiției,
Gabriela Scutea,
secretar de stat

București, 5 decembrie 2016.
Nr. 4.304/C.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind acordarea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri

În temeiul prevederilor art. 2 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, ale art. 1, art. 4 alin. (1) lit. c) și art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările ulterioare, precum și ale Ordinului ministrului justiției nr. 2.980/C/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile în care se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* funcționarilor publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, maiștri militari și subofițeri din Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate acesteia,

în conformitate cu prevederile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile penitenciare subordonate vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

p. Ministrul justiției,
Gabriela Scutea,
secretar de stat

București, 5 decembrie 2016.
Nr. 4.305/C.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 26**din 10 octombrie 2016**

Dosar nr. 1.276/2016

Ionel Barbă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal, președintele completului

Iuliana Măiereanu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Maria Ilie — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Iuliana Rîciu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Simona Camelia Marcu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Eugenia Marin — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Luiza Maria Păun — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Dana Iarina Vartires — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Liliana Vișan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 4.149/1/2015 este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 și ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secția Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.377/115/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„— dacă dispozițiile art. 3 — «Tutela administrativă» din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că prefectul poate ataca în fața instanțelor de contencios administrativ refuzul [asimilat unui act administrativ, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 554/2004] consiliului local de a pune pe ordinea de zi a ședinței și de a lua act de încetarea de drept a mandatului de consilier local înainte de termen, refuz exprimat la cererea prefectului adresată potrivit atribuțiilor reglementate de dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— incidența dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, în cazul amânării aplicării pedepsei stabilite potrivit dispozițiilor art. 83 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 396 alin. (4) din Legea

nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare”.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse punctele de vedere ale curților de apel, însoțite, după caz, de hotărâri judecătorești relevante, precum și raportul întocmit de judecătorul raportor; de asemenea se arată că raportul a fost comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, iar prefectul județului Caraș-Severin, având calitatea de intimat-reclamant în dosarul de sesizare, a formulat punct de vedere referitor la raport; s-a arătat, de asemenea, că la dosar a fost depus punctul de vedere formulat de doamnele prof. univ. dr. Dana Tofan și Verginia Vedinaș și de domnul conf. univ. dr. Alexandru-Sorin Ciobanu, din cadrul Facultății de Drept a Universității București.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 24 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.377/115/2015, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la chestiunile de drept sus-menționate.

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investiției instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin cererea de chemare în judecată formulată, reclamantul, prefectul județului Caraș-Severin, a solicitat instanței de contencios administrativ obligarea pârâtului, Consiliul Local al Comunei B., să adopte o hotărâre prin care să constate încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale, a mandatului unui consilier local, în urma constatării săvârșirii unei infracțiuni de corupție (trafic de influență), pentru care s-a amânat aplicarea pedepsei cu închisoarea de 1 an și 6 luni, potrivit dispozițiilor art. 83 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul penal*), coroborate cu dispozițiile art. 396 alin. (4) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură penală*), precum și obligarea Consiliului local la adoptarea unei hotărâri prin care să se constate încetarea de drept a mandatului.

3. În fața primei instanțe s-a invocat excepția inadmisibilității acțiunii prefectului, excepție care a fost respinsă pe considerentul că refuzul autorității locale intră în sfera de aplicare a dispozițiilor art. 3 — „Tutela administrativă” din Legea nr. 554/2004, întrucât și actele asimilate actelor administrative pot face obiectul controlului de legalitate, la inițiativa prefectului.

4. Prin Sentința nr. 719 din 15 septembrie 2015, Tribunalul Caraș-Severin — Secția contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea prefectului județului Caraș-Severin și a obligat

pârâtul, Consiliul Local al Comunei B., să adopte o hotărâre prin care să constate încetarea de drept a mandatului de consilier local al numitului Ț.I.

5. Instanța de judecată a reținut că dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 393/2004*), sunt aplicabile, dat fiind că, în speță, s-a pronunțat o hotărâre penală de condamnare cu o pedeapsă privativă de libertate, neavând relevanță modalitatea de executare a acesteia. Prima instanță a făcut trimitere la Decizia nr. 18 din 8 iunie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care a analizat dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 prin raportare la instituția suspendării pedepsei, potrivit dispozițiilor Legii nr. 15/1968 privind Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul penal din 1969*).

6. Ulterior, Secția penală a Curții de Apel Timișoara a pronunțat Decizia penală nr. 980 din 8 octombrie 2015, prin care s-a dispus îndreptarea erorii materiale din cuprinsul minutei și al dispozitivului Sentinței penale nr. 357 din 3 martie 2014, pronunțată de Tribunalul Arad — Secția penală în Dosarul nr. 9.952/108/2013, modificată și definitivă prin Decizia penală nr. 940/A din 11 noiembrie 2014 a Curții de Apel Timișoara — Secția penală, în sensul că paragraful 6, care are următorul conținut: „în baza art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 308 Cod penal, condamná pe inculpații R.V.M. și Ț.I. la câte 1 (un) an și 6 (șase) luni fiecare, pentru infracțiunea de trafic de influență”, se înlocuiește cu următorul paragraf: „în baza art. 291 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 308 Cod penal, stabilește față de fiecare dintre inculpații R.V.M. și Ț.I. câte o pedeapsă de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare, pentru infracțiunea de trafic de influență”.

7. În cuprinsul hotărârii penale sus-menționate s-a arătat că, deși s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, atunci când s-au redactat minuta și dispozitivul Sentinței, din eroare, s-a utilizat termenul „condamnă”, în locul formulei „stabilește pedeapsa”.

8. Împotriva Sentinței nr. 719 din 15 septembrie 2015 a Tribunalului Caraș-Severin — Secția contencios administrativ și fiscal a declarat recurs pârâtul Consiliul Local al Comunei B., susținând, în esență, că potrivit art. 9 alin. (3) din Legea nr. 393/2004 titularul dreptului de a propune constatarea încetării de drept a mandatului de consilier este primarul sau oricare consilier, iar nu consiliul local și instanța de fond în mod greșit a apreciat că există similitudine între instituția amânării aplicării pedepsei și instituția suspendării executării pedepsei, respectiv întreruperea executării pedepsei.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării

9. *Legea nr. 554/2004:*

Art. 2. — „Semnificația unor termeni

(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

c) *act administrativ* — actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ;

(...)

(2) Se asimilează actelor administrative unilaterale și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un

interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.”

Art. 3. — „**Tutela administrativă**

(1) Prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale; acțiunea se formulează în termenul prevăzut la art. 11 alin. (1), care începe să curgă de la momentul comunicării actului către prefect și în condițiile prevăzute de prezenta lege. Acțiunea introdusă de prefect este scutită de taxa de timbru.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate ataca în fața instanței de contencios administrativ actele autorităților publice centrale și locale prin care se încalcă legislația privind funcția publică, în condițiile prezentei legi și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată.

(3) Până la soluționarea cauzei, actul atacat potrivit alin. (1) și (2) este suspendat de drept.”

10. *Legea nr. 340/2004*

„Art. 19. — (1) În calitate de reprezentant al Guvernului, prefectul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigură, la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București, aplicarea și respectarea Constituției, a legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului, a celorlalte acte normative, precum și a ordinii publice;

(...)

e) verifică legalitatea actelor administrative ale consiliului județean, ale consiliului local sau ale primarului;

(...)

11. *Legea nr. 393/2004*

„Art. 9. — (...)

(2) Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri:

(...)

f) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate;

(...)

12. *Codul penal*

Art. 83. — „**Condițiile amânării aplicării pedepsei**

(1) Instanța poate dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) pedeapsa stabilită, inclusiv în cazul concursului de infracțiuni, este amenda sau închisoarea de cel mult 2 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și lit. b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității;

d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

(...)

13. *Codul de procedură penală*

„Art. 396. — **Rezolvarea acțiunii penale**

(...)

(4) Amânarea aplicării pedepsei se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, în condițiile art. 83—90 din Codul penal.

(...)

IV. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

14. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând următoarele: Curtea de Apel Timișoara este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; soluționarea recursului, atât în ce privește excepția inadmisibilității acțiunii, cât și în ce privește fondul cauzei, depinde de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale ce constituie obiectul sesizării; chestiunea de drept este nouă și asupra ei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre; problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei alte sesizări, în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

15. Curtea de Apel Timișoara, autorul sesizării, nu și-a exprimat punctul de vedere referitor la problemele de drept supuse dezlegării, motivând că acestea constituie aspecte asupra cărora urmează a se pronunța, iar, în situația în care sesizarea ar fi respinsă, ar fi chemată, ea însăși, să se hotărască asupra modului de interpretare a normelor legale respective; or, apreciază instanța de trimitere, o exprimare a unui punct de vedere ar echivala cu o antepunonțare.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. Din cuprinsul încheierii de sesizare și al înscrisurilor atașate nu rezultă dacă părțile au formulat un punct de vedere cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării.

VI. Punctul de vedere teoretic exprimat de specialiștii din cadrul Facultății de Drept a Universității din București

17. Prin punctul de vedere formulat cu privire la prima chestiune de drept, specialiștii din cadrul Facultății de Drept a Universității din București au apreciat că, din moment ce art. 123 alin. (5) din Constituția României se referă numai la „actele” autorităților locale, fără a mai avea în vedere, în mod expres, și „nesoluționarea în termenul legal” a unei cereri, pe modelul oferit de art. 52 alin. (1) din Legea fundamentală (refuzul nejustificat și tăcerea administrației), dreptul prefectului de a se adresa instanței de contencios administrativ, în temeiul art. 123 alin. (5) din Constituție, este limitat la actele administrative tipice ale consiliului județean, ale consiliului local sau ale primarului; se concluzionează că, în baza atribuțiilor de „tutelă administrativă”, adică de supraveghere a activității autorităților administrației locale, pornind de la art. 123 alin. (5) din Constituție și continuând cu celelalte dispoziții legale incidente, în special art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, prefectul nu poate formula o acțiune având ca petit impunerea unei „obligații de a face” pentru aceste autorități, în scopul cenzurării „refuzului nejustificat” de soluționare a unei cereri a prefectului sau a altei persoane.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale și opiniile exprimate de acestea

18. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 11 din 11 mai 2015¹, a stabilit că, „În interpretarea dispozițiilor art. 3 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 63 alin. (5) lit. e) și art. 115 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 123 alin. (5) din Constituție, prefectului îi este recunoscut

dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ actele administrative emise de autoritățile administrației publice locale, în înțelesul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare”.

19. De asemenea, prin Decizia nr. 18 din 8 iunie 2015², Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că „Dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicarea art. 81—82, respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art. 57 alin. (1) din Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

20. Totodată, în jurisprudența Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost identificate următoarele considerente relevante cu privire la problemele de drept supuse dezlegării.

21. S-a reținut astfel că, potrivit „art. 123 alin. (5) din Constituția României, prefectul poate ataca în fața instanței de contencios administrativ un act al consilierului județean, al celui local sau al primarului, în cazul în care consideră actul emis de aceștia ca fiind ilegal. În același sens, prin prevederile art. 3 din Legea nr. 554/2004 s-a stabilit că prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale, iar potrivit art. 19 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 340/2004, printre alte atribuții, prefectului îi revine și aceea de a verifica legalitatea actelor administrative ale consiliului județean, ale consiliului local sau ale primarului. (...)”³

22. „Conform art. 123 alin. (5) din Constituție, prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, un act al consilierului județean, al celui local sau al primarului, în cazul în care consideră actul ilegal. Potrivit art. 3 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale. (...) Înalta Curte consideră că nu are relevanță obiectul reglementat de hotărârea atacată, ci relevanță este natura actului emis de Consiliul Local, și anume o hotărâre, care, indiferent de domeniul reglementat în conținutul ei, poate fi atacată de Prefect pe calea contenciosului administrativ. Conform art. 3 din Legea nr. 554/2004, rezultă în mod indubitabil că Prefectul exercită tutelă administrativă în privința actelor emise de autoritățile administrației publice locale, în acest sens fiind dreptul conferit de art. 123 alin. (5) din Constituție și de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 de a ataca în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale”.⁴

23. „Actele pe care le emit primarii, inclusiv în materia evaluării secretarului unităților administrativ-teritoriale și a celorlalți funcționari publici ce intră în competența lor, sunt supuse controlului de legalitate atât pe calea contenciosului administrativ în condițiile art. 1 alin. (1)—(2) din Legea nr. 554/2004, cât și pe calea controlului de tutelă exercitat de prefect potrivit art. 123 alin. (5) din Constituție și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, mecanisme procesuale care constituie veritabile garanții împotriva arbitrarului și abuzului de putere la care face referire recurentul-reclamant”.⁵

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 8 iulie 2015.

² Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 29 iunie 2015.

³ Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1.235 din 15 februarie 2011, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

⁴ Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5.304 din 17 mai 2013, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

⁵ Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2.398 din 6 mai 2010, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

24. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, majoritatea curților de apel au comunicat că nu au identificat jurisprudență referitoare la problemele de drept în discuție și nici cauze aflate pe rol, în care să se pună aceste probleme de drept; singurele instanțe care au transmis jurisprudență relevantă sunt Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ (Sentința nr. 130 din 16 martie 2011) și Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal (Sentința nr. 352 din 2 martie 2015); curțile de apel Bacău și Târgu Mureș au transmis jurisprudență nerelevantă, referindu-se la o altă măsură de individualizare judiciară a pedepsei, suspendarea.

25. Majoritatea instanțelor de judecată au transmis puncte de vedere/opinii ale judecătorilor, din examinarea cărora se desprind următoarele orientări:

A. Majoritatea instanțelor⁶ au apreciat că:

— prefectul poate ataca în fața instanțelor de contencios administrativ refuzul [asimilat unui act administrativ, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 554/2004] consiliului local de a pune pe ordinea de zi a ședinței și de a lua act de încetarea de drept a mandatului de consilier local înainte de termen, refuz exprimat la cererea prefectului, adresată potrivit atribuțiilor reglementate de dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 340/2004;

— sunt incidente dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004 în cazul amânării aplicării pedepsei stabilite potrivit dispozițiilor art. 83 alin. (1) din Codul penal, coroborate cu dispozițiile art. 396 alin. (4) din Codul de procedură penală.

26. În acord cu această orientare s-a apreciat că prefectul are posibilitatea, atunci când constată că inacțiunea unei autorități publice locale este contrară interesului public, să solicite acesteia îndeplinirea atribuțiilor legale, iar în cazul tăcerii sau refuzului poate duce conflictul în fața instanței de contencios administrativ, care urmează a obliga autoritatea publică la realizarea atribuțiilor legale. În acest sens s-a pornit de la premisa că obiectul controlului de tutelă administrativă exercitat de prefect îl reprezintă atât actul administrativ, cât și faptele sau actele asimilate acestuia (tăcerea administrativă și refuzul nejustificat de rezolvare a cererii).

27. S-a arătat, de asemenea, că simplul fapt că instanța penală a considerat că scopul pedepsei poate fi atins și prin individualizarea modalității de executare în forma suspendării condiționate, această individualizare nu alterează natura pedepsei aplicate, respectiv aceea de privată de libertate, și nu atrage neaplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004. Amânarea aplicării pedepsei, ca măsură de individualizare judiciară a pedepsei, nu are ca efect modificarea calificării juridice a pedepsei aplicate, în sensul înlăturării caracterului său privativ de libertate, ci are ca efect provizoriu neexecutarea pedepsei privative de libertate, pe perioada termenului de supraveghere.

B. Alte instanțe⁷ au apreciat, în privința celei de-a doua chestiuni ce face obiectul sesizării, că atunci când instanța penală a dispus amânarea aplicării pedepsei nu sunt incidente dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004, întrucât cerința legii pentru încetarea de drept a calității de consilier local sau județean se impune a fi interpretată restrictiv, având în vedere că această împrejurare privește suprimarea unui drept.

28. De asemenea s-a susținut că instituția amânării aplicării pedepsei este incompatibilă cu pronunțarea unei soluții de condamnare și, atunci când instanța reține incidența dispozițiilor art. 83 din Codul penal, nu pronunță o soluție de condamnare, ci stabilește pedeapsa și dispune amânarea aplicării acesteia. Prin urmare, în prezența reținerii dispozițiilor art. 83 din Codul penal, nu sunt îndeplinite cerințele impuse de art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

29. Cu referire la chestiunile de drept ce formează obiectul sesizării au fost identificate următoarele considerente relevante în jurisprudența Curții Constituționale:

30. „(...) Art. 123 alin. (5) (din Constituție — n.r.) consacră la nivel constituțional instituția tutelei administrative pentru supravegherea respectării legii de către autoritățile administrației publice locale, ceea ce îi conferă prefectului dreptul să atace în contencios administrativ un act al consiliului județean, al celui local sau al primarului, atunci când consideră că actul este ilegal. (...) Dreptul de tutelă administrativă al prefectului se referă la controlul asupra actelor administrative ale autorităților publice locale, întrucât acestea sunt emise în regim de putere publică, iar prefectul este, așa cum prevede art. 1 alin. (3) din Legea nr. 340/2004, «garantul respectării legii și a ordinii publice la nivel local». Recunoașterea posibilității prefectului de a ataca în instanță alte acte decât cele administrative ar conduce la încălcarea de către acesta a principiului constituțional al autonomiei locale. (...) Totodată, în situația în care un act al autorității publice este un act administrativ — așa cum acesta este definit la art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, el va putea fi atacat în fața instanței de contencios administrativ de către prefect, în situația în care consideră actul ilegal; în caz contrar, dacă actul este unul de drept civil, drept comercial sau de dreptul muncii, acesta nu va putea fi cenzurat în instanță pe calea contenciosului administrativ, ci doar în fața instanțelor cu competențe în acele materii”.⁸

IX. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Uniunii Europene

31. În jurisprudența instanțelor europene nu au fost identificate decizii relevante în privința chestiunilor de drept ce formează obiectul sesizării.

X. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

32. Prin Adresa nr. 630/C/2/1169/III-5/2016 din 13 aprilie 2016, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

XI. Raportul asupra chestiunii de drept

33. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, se apreciază că, față de dispozițiile art. 519 din același cod, sunt întrunite condițiile pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

34. Pe fondul problemelor supuse dezbaterii, soluția propusă prin raport este aceea că dispozițiile art. 3 din Legea nr. 554/2004 se interpretează în sensul că prefectul nu poate ataca în fața instanțelor de contencios administrativ refuzul consiliului local de a pune pe ordinea de zi a ședinței și de a lua act de încetarea de drept a mandatului de consilier local înainte de termen, iar dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004 nu sunt incidente în cazul amânării aplicării pedepsei stabilite potrivit dispozițiilor art. 83 alin. (1) din Codul penal.

XII. Înalta Curte

35. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită, constată următoarele:

A. Asupra admisibilității

36. Chestiunea preliminară a admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție este apreciată în raport cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă.

⁶ Tribunalul Constanța, Tribunalul Tulcea, Tribunalul Galați, Tribunalul Vrancea, Curtea de Apel Oradea, Tribunalul Cluj, Tribunalul Bistrița, Tribunalul Brașov, Tribunalul Mureș, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Craiova și Curtea de Apel Târgu Mureș.

⁷ Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Covasna — Secția penală.

⁸ Decizia nr. 1.353 din 10 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 29 decembrie 2008.

37. În cazul de față, întrucât sesizarea privește două chestiuni de drept distincte, una vizând obiectul acțiunii în justiție și admisibilitatea unei astfel de acțiuni, iar alta referitoare la interpretarea unor dispoziții legale având incidență în rezolvarea pe fond a acțiunii, condițiile de admisibilitate a sesizării vor fi analizate distinct, pentru fiecare dintre cele două chestiuni de drept.

38. În ceea ce privește prima chestiune de drept se consideră că toate condițiile legale de admisibilitate sunt îndeplinite, după cum se va arăta în continuare:

39. Chestiunea de drept este una reală, constând în interpretarea sistematică a prevederilor art. 3 din Legea nr. 554/2004, prin raportare la dispozițiile art. 123 alin. (5) din Constituția României și la prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 340/2004, interpretare de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei.

40. Celelalte condiții sunt, de asemenea, îndeplinite, deoarece chestiunea de drept este ridicată în cursul judecării în fața unui complet al curții de apel investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță și este o problemă nouă, nefăcând obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nefiind deja lămurită de Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o hotărâre pronunțată într-un recurs în interesul legii sau într-o altă cerere de hotărâre preliminară.

B. *Asupra fondului sesizării*

41. În cadrul controlului de tutelă administrativă, astfel cum este reglementat în art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, prefectul are dreptul de a cere instanței de contencios administrativ anularea unui act al consiliului județean, al consiliului local sau al primarului. În limitele fixate de textul legal precizat, prefectul nu are posibilitatea de a promova o acțiune în justiție pentru a obține obligarea unei autorități publice locale să îndeplinească atribuțiile sale legale. În speță, prefectul nu are deschisă calea unei acțiuni în justiție, întemeiată pe prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, prin care să solicite instanței de judecată obligarea consiliului local de a pune pe ordinea de zi a ședinței și de a lua act de încetarea de drept a mandatului de consilier local înainte de termen.

42. Cu toate că prefectul, în calitatea sa de autoritate de tutelă administrativă, are rolul de a supraveghea respectarea legii de către autoritățile administrației publice locale, acesta nu este investit cu competența de a exercita un control general al activității administrației publice locale, puterile sale fiind limitate la actele administrative, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004 (actele administrative tipice), acest aspect rezultând, în mod implicit, și din Decizia nr. 11 din 11 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

43. Rolul interpretării unei norme juridice este acela de a stabili sensul exact al termenilor cu care operează legislatorul, pentru a determina conținutul regulii în discuție.

44. Conform interpretării textuale, enunțul din art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 stipulează că prefectul poate ataca în justiție doar actele infra legislative tipice, fără să poată interveni pe acest temelie legal ca să solicite pe cale judiciară obligarea autorităților publice locale să pună pe ordinea de zi a ședinței și să ia act de încetarea de drept a mandatului de consilier local înainte de termen. Posibilitatea atacării în justiție a refuzului autorității locale de a proceda în sensul arătat mai sus trebuie să rezulte expres din dispozițiile legii, ea nu poate fi dedusă, nu poate fi considerată o competență implicată în textul de lege în discuție. Firesc, deoarece controlul de tutelă administrativă, așa cum rezultă explicit din textul de lege amintit, vizează doar actele administrative ale autorităților publice locale, iar nu activitatea administrației în întregul ei, pentru ca prefectul să poată interveni și să pretindă o anumită conduită din partea organelor administrative atunci când consideră că acestea nu își îndeplinesc corespunzător atribuțiile legale.

45. Este de observat, de asemenea, că, potrivit art. 3 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, în cazul în care prefectul promovează

acțiune în justiție, actul contestat este suspendat de drept; această normă nu face decât să confirme că dispozițiile alin. (1) al aceluiași articol se referă exclusiv la actele administrative tipice, deoarece suspendarea nu poate opera în cazul actelor administrative asimilate, deci în privința unui refuz nejustificat de rezolvare a cererii; această dispoziție este, de altfel, o transpunere în plan legislativ a prevederii constituționale consacrate de art. 123 alin. (5) teza finală: „Actul atacat este suspendat de drept.”

46. Sigur, s-ar putea susține că efectul suspendării de drept, prevăzută în textul menționat, vizează numai actele administrative tipice, fără a însemna că în cazul actelor „asimilate” ar fi exclusă o acțiune a prefectului, fără intervenția suspendării. Totuși, trebuie avute în vedere și dispozițiile art. 52 alin. (1) din Constituție, chiar dacă privesc „contenciosul subiectiv”, ca dimensiune a dreptului fundamental al persoanei vătămate printr-un act administrativ de a se adresa instanței de judecată.

47. Conform art. 52 alin. (1) din Constituție, „Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei”.

48. Dispozițiile constituționale citate se referă în mod distinct la „actul administrativ” și la „nesoluționarea în termenul legal a unei cereri”, prima sintagmă vizând, în mod logic, actele administrative tipice, emise în exercitarea atribuțiilor proprii de către autoritățile administrației publice în principal și, în subsidiar, de către alte autorități publice, în timp ce în sfera celei de-a doua sintagme intră, pe de o parte, refuzul nejustificat de soluționare a cererii și, pe de altă parte, așa-numita „tăcere” a administrației, adică lipsa oricărui răspuns.

49. Așa fiind, cum art. 123 alin. (5) din Constituție se referă numai la „actele” autorităților locale, fără a mai avea în vedere expres și „nesoluționarea în termenul legal” a unei cereri, după modelul reglementării art. 52 alin. (1) din Constituție, rezultă că dreptul prefectului de a se adresa instanței de contencios administrativ, în temeiul art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, este limitat la actele administrative tipice ale consiliului județean, ale consiliului local sau ale primarului.

50. Preferința pentru interpretarea teleologică, îmbrățișată de majoritatea instanțelor chestionate, în detrimentul celei literale, nu poate avea loc însă decât strict în ipoteza în care aceasta din urmă ar conduce la consecințe absurde sau cel puțin nerezonabile. Or, interpretarea literală, textuală, a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 rezistă la testul de conformitate cu Constituția.

51. Astfel, controlul de tutelă administrativă este reglementat la nivel constituțional în art. 123 alin. (5) din Legea fundamentală, conform căruia „Prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, un act al consiliului județean, al celui local sau al primarului, în cazul în care consideră actul ilegal. (...)”. Dispozițiile constituționale citate „ne spun” ritos că prefectul poate ataca în contencios administrativ „un act al consiliului județean, al celui local sau al primarului”. Enunțul, formulat în termeni categorici, ne trimite, fără echivoc, la actele administrative tipice emise de autoritățile publice locale enumerate, adică la dispozițiile emise de primar și la hotărârile consiliului local/consiliului județean.

52. De asemenea nu există niciun dubiu că enumerarea din textul constituțional analizat este exhaustivă. De aici, concluzia care se poate desprinde este una singură, aceea că în cadrul controlului de tutelă administrativă nu pot fi cenzurate decât actele infralegislative tipice.

53. A admite soluția ce se degajă, ca rezultat al utilizării metodei teleologice, ar însemna să se dea prevalență voinței prezumate a legislatorului, conform preferinței interpretului legii mai degrabă decât voinței declarate a celui care a edictat norma, așa cum rezultă aceasta, în mod clar, din textul legal examinat.

Obligatoriu, rezultatul interpretării trebuie să fie o normă juridică validă. Or, în acest caz, rezultatul interpretării conduce la o normă invalidă, deoarece în interpretarea teleologică această normă ar avea un conținut neconform cu dispozițiile art. 123 alin. (5) din Constituția României, reglementare aflată pe cel mai înalt palier juridic, care statuează asupra controlului de tutelă administrativă.

54. Un alt argument îl constituie dispozițiile art. 115 din Legea nr. 215/2001, care prevăd că numai hotărârile consiliului local, cele ale consiliului județean și, respectiv, dispozițiile primarului se comunică prefectului, în vederea exercitării de către acesta a dreptului de a le ataca pe calea contenciosului administrativ, în baza atribuțiilor de „tutelă administrativă”. Se observă, și în acest caz, că se comunică prefectului numai actele tipice ale autorităților locale, acestea putând fi, mai departe, contestate pe calea contenciosului administrativ.

55. Nu în ultimul rând, din interpretarea gramaticală a textului art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, care folosește sintagma „actele emise”, rezultă, în mod logic, că sunt avute în vedere doar actele administrative în formă tipică (hotărâri ale consiliilor județene/locale, dispozițiile primarilor), pentru că numai acestea se „emit”, adoptă de respectivele autorități, adică rezultă din manifestarea expresă de voință a acestora; în acest context „refuzul

nejustificat” de soluționare a unei cereri nu poate fi circumscris operațiunii de „emitere” a unui act administrativ, el fiind doar asimilat, ca urmare a voinței legiuitorului, unui act de autoritate.

56. În ceea ce privește cea de-a doua chestiune de drept, referitoare la interpretarea unor dispoziții de drept material, având incidență în rezolvarea pe fond a acțiunii, în condițiile în care ea este subsecventă primei chestiuni de drept, ce viza admisibilitatea însăși a acțiunii în justiție, și având în vedere dezlegarea dată acesteia din urmă, se constată că nu mai subzistă condiția de admisibilitate privind dependența între lămurirea acestei chestiuni și soluționarea pe fond a cauzei.

57. Într-adevăr, în raport cu obiectul acțiunii formulate de reclamant, ce se circumscrie primei chestiuni de drept supuse dezlegării, și ca urmare a modului de dezlegare a acestei chestiuni, nu mai este îndeplinită, în privința celei de-a doua chestiuni ce face obiectul sesizării, condiția prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă, conform căreia de lămurirea acesteia trebuie să depindă soluționarea pe fond a cauzei; lămurirea ce ar putea fi adusă celei de-a doua chestiuni de drept care face obiectul sesizării nu poate influența soluționarea pe fond a cauzei, de vreme ce, potrivit modului de dezlegare a primei chestiuni de drept, acțiunea în justiție este inadmisibilă.

58. Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 24 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.377/115/2015 și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art. 3 „Tutela administrativă” din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că prefectul nu poate ataca în fața instanțelor de contencios administrativ refuzul [asimilat unui act administrativ, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 554/2004] consiliului local de a pune pe ordinea de zi a ședinței și de a lua act de încetarea de drept a mandatului de consilier local înainte de termen, refuz exprimat la cererea prefectului adresată potrivit atribuțiilor reglementate de dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Respinge în rest sesizarea ca inadmisibilă.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

